

ΝΤΕΦΙ

5
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ
ΣΤΙΕΣΙΑ
ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΟΙ ΠΑΣΧΑΛΙΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΤΗ ΛΥΡΑ

ΒΓΗΚΑΝ ΤΑ ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ

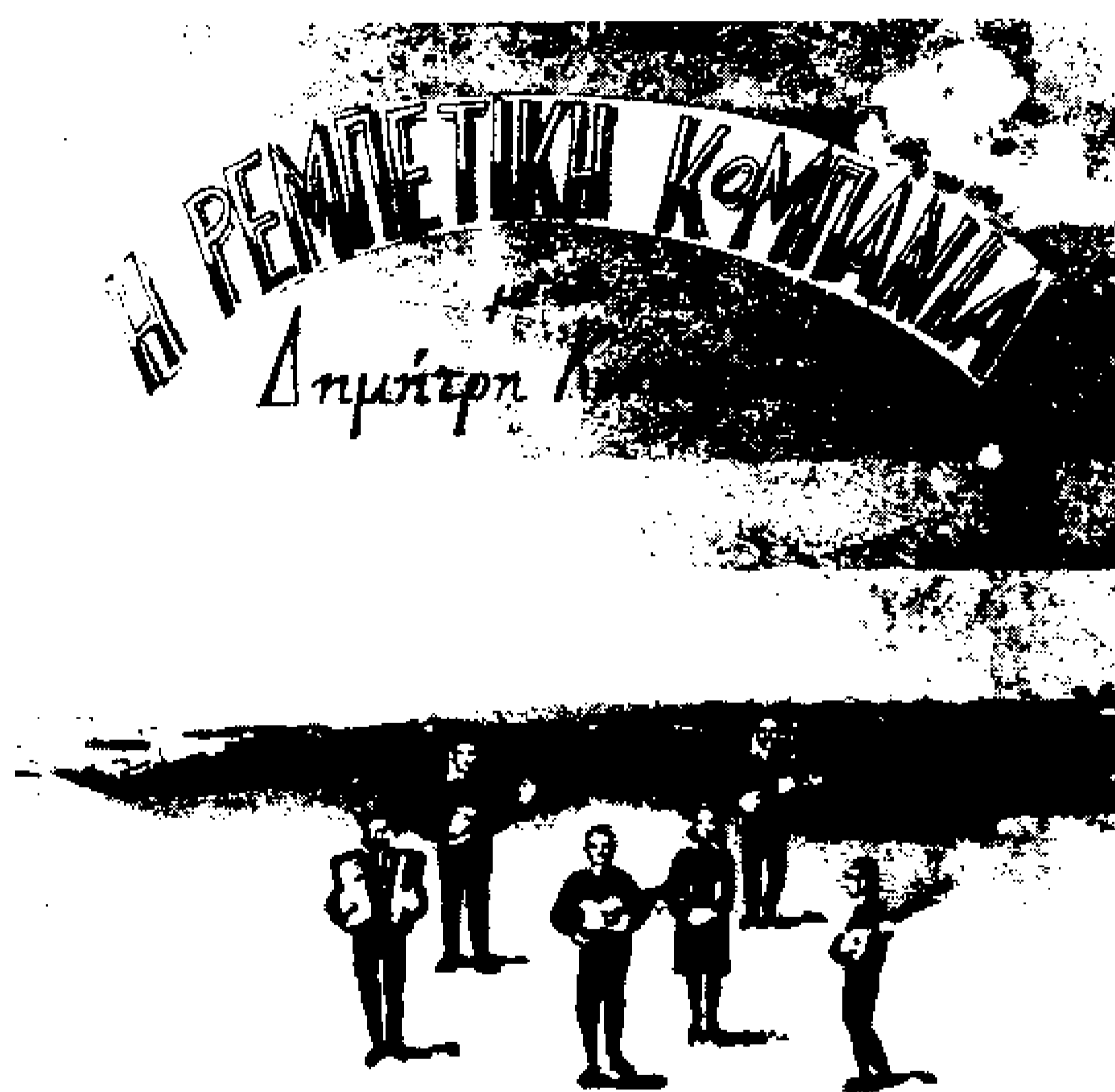
του ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΜΥΡΝΗ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΓΛΥΚΕΡΙΑ

Η πρώτη και καλύτερη

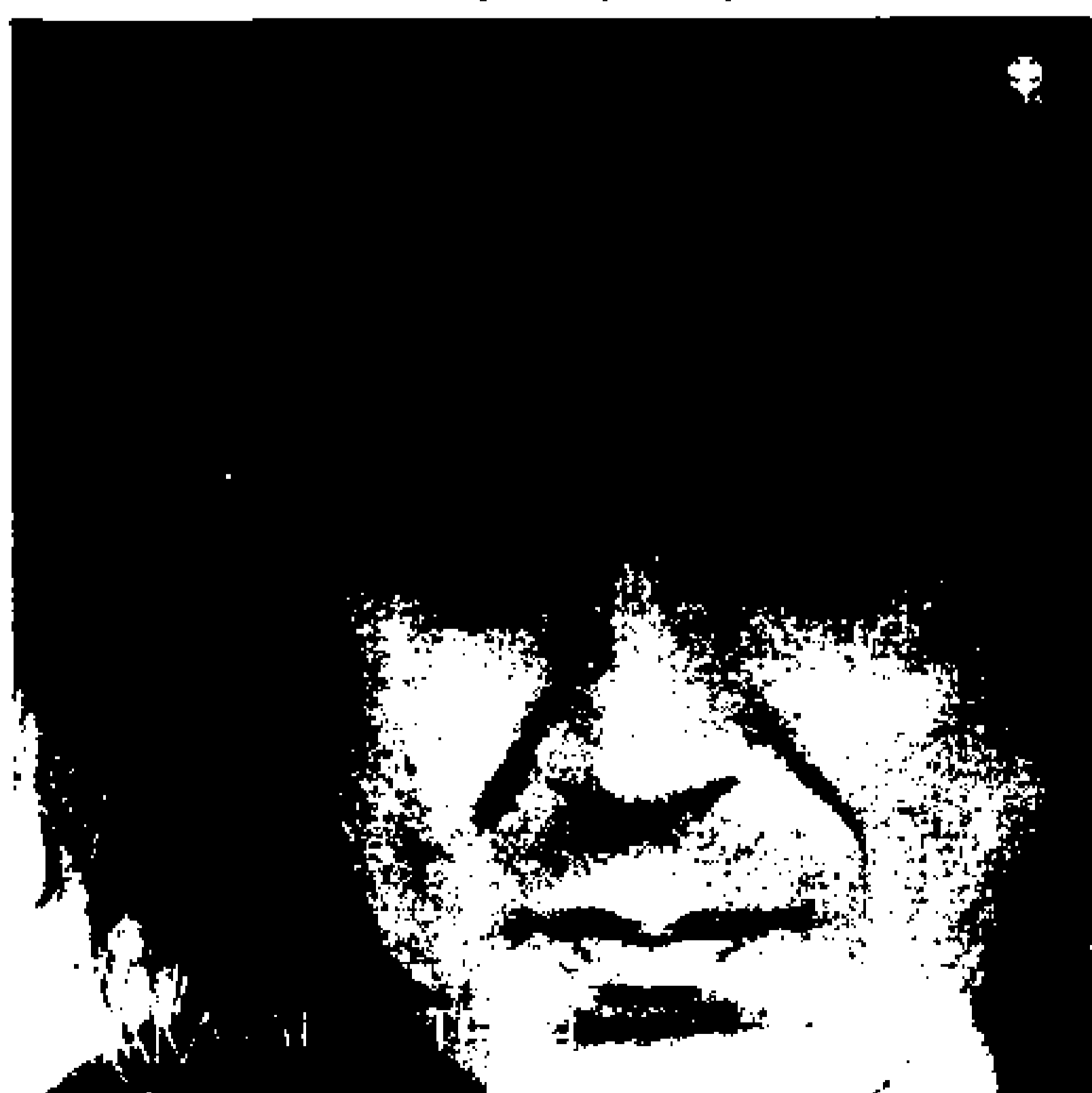

ο ωραιότερος δίσκος της

η Αλεξία
Μόνο

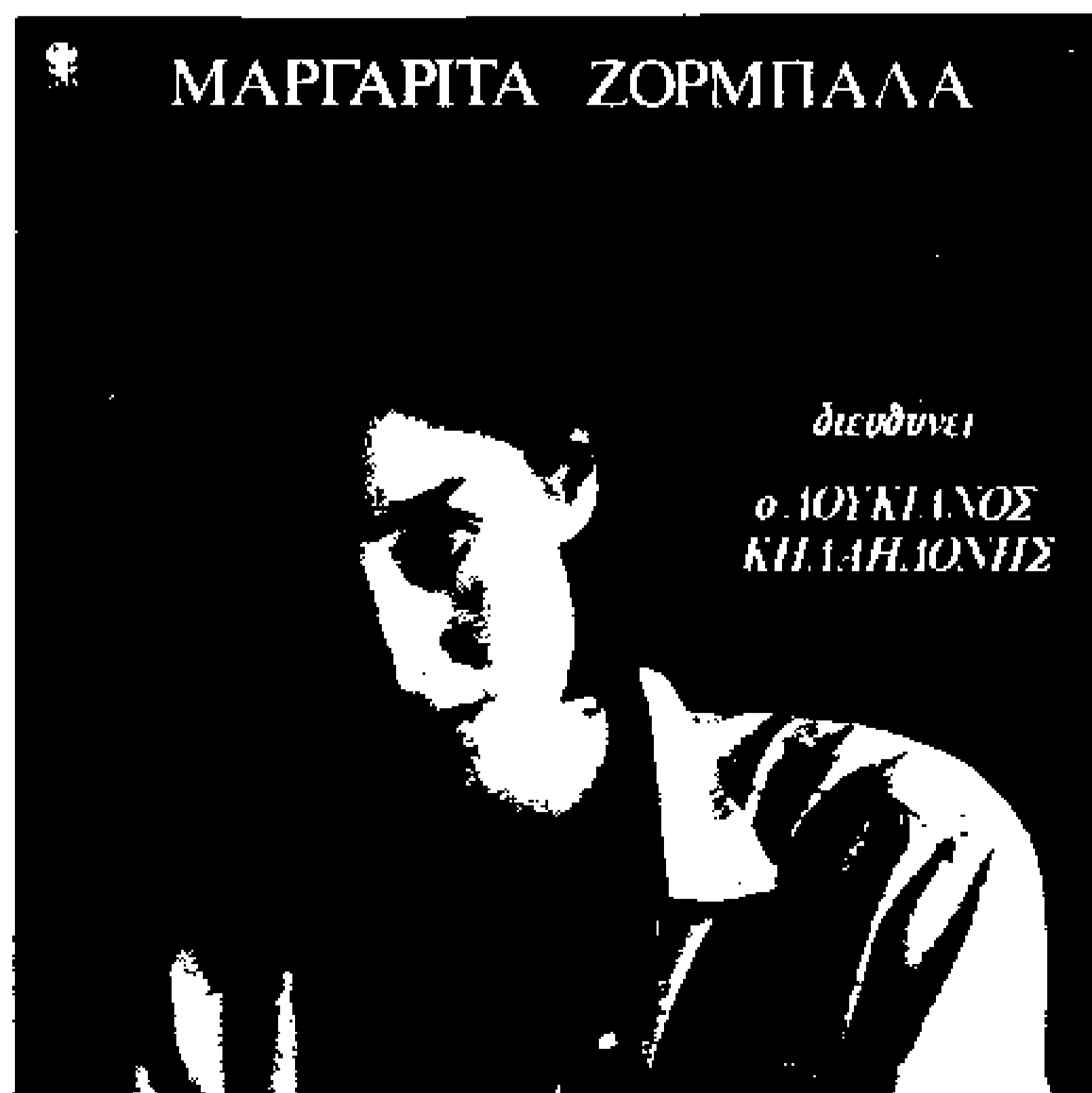

Λουκιανός Κηλαηδόνης

Μαργαρίτα Ζορμπαλά

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΖΟΡΜΠΑΛΑ

διευθύνει
ο ΛΟΥΚΙΛΙΟΝΟΣ
ΚΗΛΙΑΛΙΟΝΗΣ

Βίκυ Μοσχολιού

ΣΤΑΥΡΟΣ ΞΑΡΧΑΚΟΣ
ΒΙΚΥ ΜΟΣΧΟΛΙΟΥ

τραγουδι της
ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑΣ ΣΜΟΚΟΒΙΤΗΣ

7 ΧΡΟΝΙΑ ΘΑΜΕΝΟΣ!

Η «κάρτα» του
έλεγε
«εφεδρικός»...

Για τους ανθρώπους που είναι έξω από τα «καλλιτεχνικά» κυκλώματα είναι δύσκολο να νιώσουν, να καταλάβουν καλά, πως λειτουργούν αυτά. Λίγο ως πολύ όλοι κάτι έχουν ακούσει και κάτι διαισθάνονται. Δεν είναι όμως εύκολο όσες πληροφορίες κι αν μαζέψουν να νιώσουν τι ακριβώς συμβαίνει. Δεν είναι εύκολο να μπει κανείς στη θέση του τραγουδιστή που για να επιβιώσει πρέπει οπωσδήποτε να ανήκει σε κάποια εταιρία δίσκων. Μια εταιρία που διαθέτει άφθονα κεφάλαια, εκπαιδευμένο προσωπικό, μηχανισμό, διασυνδέσεις με τον τύπο, το ραδιόφωνο και την τηλεόραση κ.λ.π.

Απ' τη στιγμή λοιπόν που βάζεις την υπογραφή σου πολλά εξαρτιούνται απ' το ρόλο που σου αναθέτει - συχνά εν αγνοία σου - η εταιρία. Ο ρόλος σου καθορίζεται από το γούστο των ιδυόντων, το συσχετισμό των δυνάμεων μέσα στην εταιρία (μεταξύ των καλλιτεχνών), τη φάση, δηλ. το αν πέσεις σ' εποχή που η εταιρία αποφασίζει να σε προωθήσει σε αντικατάσταση κάποιου άλλου ή σε κρατάει στο ράφι (είτε σαν εφεδρία είτε μόνο και μόνο για να μη σε αξιοποιήσει κάποια απ' τις ανταγωνίστριες - εταιρίες), είτε ακόμα κι απ' την προσωπική σου σχέση με τον παραγωγό που σε μεγάλο βαθμό ελέγχει και καθορίζει ποιος θα τραγουδήσει τι, σε ποιον θα πάει το καλό κι εμπορικό τραγούδι και ούτω καθ' εξής.

Η περίπτωση Σμοκοβίτη είναι απ' τις πιο χαρακτηριστικές και αντανakλά πολύ καθαρά τη λειτουργία αυτού του κυκλώματος. Είναι χαρακτηριστική όχι μόνο γιατί δείχνει ανάγλυφα την προσωπική περιπέτεια του ίδιου, αλλά γιατί φανερώνει μια πτυχή αυτού του μηχανισμού, που φθείρει όχι μόνο αυτούς που δεν εννοούνται απ' αυτόν, αλλά με άλλο τρόπο κι εκείνους που εννοούνται.

Λόγω της επικαιρότητας της υπόθεσης Καζαντζίδη, η περίπτωση του Κώστα Σμοκοβίτη είναι αρκετά διαφωτιστική. Απ' τη μια ένας νέος, λίγο γνωστός αλλά πολύ καλός τραγουδιστής, (ο «νέος Νταλάρας» έλεγαν τότε, το '73-'74) κι απ' την άλλη μια μεγάλη - η μεγαλύτερη - φίρμα του ελληνικού τραγουδιού, μπλοκαρισμένοι κι οι δυο μέσα στον ίδιο μηχανισμό, που δεν καθορίζεται από ευαισθησίες και καλλιτεχνικές ανησυχίες, αλλά κι αυτές τις χρησιμοποιεί σαν πρώτη ύλη, αφού προηγουμένως τις βάλει κάτω απ' τον έλεγχό του και τις εντάζει στο πρόγραμμά του.

Άρα, θ' αναρωτηθεί ίσως κανείς, αυτοί που «πέτυχαν» είναι οι τυχεροί ή είναι τα τσιράκια των εταιριών;

Εδώ οι γενικεύσεις δεν βοηθούν. Όσο κι αν είναι δύσκολο, όποιος ενδιαφέρεται πρέπει να το κυττάξει το πράγμα «κατά περίπτωση». Διαισθανόμαστε ότι κι αυτοί που «πετυχαίνουν» πληρώνουν τόσο ακριβά την επιτυχία τους, που μόνο αν το δεις το πράγμα επιόλαια κι επιφανειακά μπορείς να τους χαρακτηρίσεις γενικά σαν «τυχερούς».

Για να επανέλθουμε όμως στον Κώστα Σμοκοβίτη πρέπει να σημειώσουμε ότι πρόπερσι τραγούδησε 12 τραγούδια του Θόδωρου Δερβενιώτη και του Κώστα Βίρβου που κυκλοφόρησαν σ' ένα μεγάλο δίσκο με τίτλο «Τριαντάφυλλο κι αγκάθι» από την μικρή εταιρία General (βλέπε Δισκοκριτική στο ΝΤΕΦΙ 3). Οι άνθρωποι αυτοί (Δερβενιώτης - Βίρβος), σίγουρα ξέρουν να ξεχωρίζουν ένα καλό τραγουδιστή, όπως κι ο Λοΐζος κι ο Κουγιουμτζής.

Ας δούμε όμως τι συνέβη στον Σμοκοβίτη για να γίνει και πιο αντιληπτό τι υπονοεί αυτός ο μικρός πρόλογος.

Στ. Ελλ.

Στην Αθήνα μ' έστειλε ο Κώστας ο Βενετσάνος. Με γνώρισε σε μια εκδήλωση στη Λαμία και μ' ενθάρρυνε να κατέβω στην Αθήνα για να χτυπήσω τις πόρτες των εταιριών δίσκων.

Αυτό και έκανα, κρυφά απ' τους γονείς μου που δεν ήθελαν να γίνω τραγουδιστής, κι έτσι βρέθηκα στο στούντιο της Columbia για «ακρόαση» από τον Σπύρο Ράλλη, που ήταν τότε, το 1972, παραγωγός της ΜΙΝΩΣ. Εκείνη τη μέρα έτυχε να είναι στο στούντιο κι ο συγχωρεμένος ο Πυθαγόρας, που μόλις μ' άκουσε με ρώτησε πώς με λένε, τί κάνω κ.λ.π.

Ο Ράλλης μου ζήτησε ταυτότητα!

Όπως και νάχει, μου παρουσιάζει ένα συμβόλαιο και μου λέει να το υπογράψω. Το υπόγραφα. Ξέρεις πως γίνονται αυτά. Περιθώρια δεν υπάρχουν κι όταν θέλεις να κάνεις καριέρα ξέρεις ότι οπωσδήποτε πρέπει να μπεις σε μια εταιρία. Γι' αυτό, ιδιαίτερα όταν είσαι εντελώς άγνωστος, υπογράφεις στα τυφλά. Υπόγραφα μεν, αλλά αντίγραφο του συμβολαίου με την υπογραφή του Μάτσα δεν μου έδωσαν ποτέ!

Εγώ τότε σπούδαζα ηλεκτρονικός κι ήθελα άλλο ένα χρόνο για να τελειώσω.

Η πρώτη δισκογραφική μου εμφάνιση έγινε το 1973 όταν μ' έβαλαν να πω δύο τραγούδια σε δεύτερη εκτέλεση («ο χάρος βγήκε παγανιά» κι ένα άλλο) για ένα τουριστικό δίσκο!

Εκείνη τη χρονιά έγιναν κι ορισμένες βασικές αλλαγές προσώπων στην εταιρία. Έφυγαν οι Ράλλης - Αποστολίδης και ήρθαν οι Θεοφίλου - Κορίνθιος - Λεφεντάριος.

Την ίδια χρονιά τραγουδούσα μαζί με την Αλεξίου τα τραγούδια από το θεατρικό «Χρυσά Φτερά» της Ραλλού Μάνου, τα οποία λίγο αργότερα βγήκαν σε δίσκο με άλλους στίχους («ω τι κόσμος μπαμπά») και με την προσθήκη του Καλατζή, που του έδωσαν 4 από τα τραγούδια που αρχικά λέγαμε εμείς.

Με φέρνουν σ' επαφή με τον Σταύρο Κουγιουμτζή για να πω δυο τραγούδια του. Το «αχ Δεσποινάκι, Δεσποινιά» και το «Σαν τα πουλιά σκορπίσαμε». Φτάνουμε στο στούντιο - όπου παραβρίσκονται στην ηχοληψία κι ο Μάτσα, ο Πάριος κι η Αλεξίου - και τα ηχογραφούμε.

Ξαφνικά με πληροφορούν ότι τελικά δεν θα τα βγάλουν με τη φωνή μου. Ο λόγος, «τάχαμε υποσχεθεί στον Πάριο»!

Ψυχρολουσία δεύτερη.

Λίγο αργότερα μου τηλεφωνεί ένα βράδυ ο Μάτσα και μου λέει «αύριο το πρωί στις 8.30 να είσαι στο γραφείο μου!» Εγώ ξενυχτούσα τότε λόγω δουλειάς, αλλά σκέφτηκα ότι θα συνέβαινε κάτι σοβαρό και πήγα νωρίς-νωρίς. Χωρίς πολλά λόγια μου λέει «στις 2 το μεσημέρι θα πάμε στην Columbia για να τραγουδήσεις ένα καινούργιο τραγούδι, που θα στο κάνουμε δίσκο. Μέχρι εκείνη την ώρα να τόχεις μάθει!» Ήταν το «Αχ ο μπαγλαμάς» του Σταύρου Κουγιουμτζή.

Πράγματι, πήγαμε στην Columbia και το τραγουδήσα. Όσο εγώ έγραφα, ήρθε στο στούντιο, θυμάμαι με την μοτοσυκλέττα του, ο Γιώργος Νταλάρας. Κλείστηκαν στο μπαρ, κουβέντιαζαν με το Μάτσα κι έφυγαν παρέα.

Την επόμενη με πιάνει ο Μάτσα και μου λέει «ξέρεις Κώστα, δεν θα χρειαστεί να το πεις»!

Περισσότερο να πω ότι το τραγούδι βγήκε με το Νταλάρα!

Εκείνη την εποχή ο Μάτσα διαπραγματευόταν με το Νταλάρα ένα καινούργιο συμβόλαιο και φαίνεται ότι χρησίμευσα κι εγώ σαν «χαρτί» του Μάτσα για να πεισθεί ο Νταλάρας να υπογράψει!

Αυτή ήταν η τρίτη ψυχρολουσία.

Για τη γνωριμία μου με το Λοίζο τι να πω. Του χρωστάω πολλά. Μου έδωσε να πω το «Καλημέρα Ήλιε» κι άλλα τέσσερα τραγούδια του, που χάλασαν κόσμο.

Το Νοέμβρη του '73 μετά από υπόδειξη της εταιρίας φεύγω από το Δώρο Γεωργιάδη και πάω να δουλέψω στα «Νέα Δειλινά» μαζί με τον Νταλάρα. Καλλιτεχνικός διευθυντής ήταν ο Νίκος Λαβράνος, αλλά στην ουσία για όλα αποφάσιζε ο Νταλάρας!

Εκείνη την εποχή, με φωνάζει ο Κουγιουμτζής και μου λέει να πω στον καινούργιο δίσκο που ετοιμάζε το «Πουκάμισο το θαλασσί» και τ' άλλα που είχε γράψει τότε.

Από αφέλεια ζήτησα άδεια απ' το Νταλάρα να φύγω από την πρόβα. «Τι έχεις, ρε;» με ρώτησε. Κι εγώ του είπα ότι είχα πρόβα με τον Κουγιουμτζή για να πω κάτι τραγούδια.

Μετά απ' αυτό περιμένω να μου ξανατηλεφωνήσει ο Κουγιουμτζής, περιμένω, τίποτα. Παίρνω το Θεοφίλου κι αυτός μου λέει «Κώστα, χάλασε η δουλειά»!

Δεν αργεί να βγει ο δίσκος με τα ίδια τραγούδια τραγουδισμένα απ' το Νταλάρα!

Ψυχρολουσία τέταρτη.

Το 1974 συμμετέχω στο Άσπρο - Μαύρο του Γιώργου Χατζηνάσιου και στο «Ο προδομένος λαός» του Μίκη Θεοδωράκη για το θεατρικό έργο «Μαντώ Μαυρογένους» με την Βουγιουκλάκη. Ακόμα είπα το «Μια χαρά, μια καύμος» του Καρβέλα και το «Για ρεμπέτες και για φίλους» του Απόστολου Καλδάρα.

Το συμβόλαιο που είχα υπογράψει το 1972 ήταν πενταετές. Έληγε δηλαδή το 1977. Ενώ δέσμευε εμένα ολοκληρωτικά δεν περιείχε καμμιά δέσμευση για την εταιρία. Άσε που δεν είχα ούτε υπογεγραμμένο αντίτυπο.

Ούτε ποσοστά έπαιρνα, ούτε υπήρχε ελάχιστος αριθμός τραγουδιών για ηχογράφηση, τίποτα.

Η αμοιβή μου για κάθε τραγούδι που ηχογραφούσα ήταν το αντίτιμο 5 μικρών δίσκων! Από τα πέντε τραγούδια (σε σύνολο 11) του «Καλημέρα Ήλιε» (που ποιος ξέρει πόσα πούλησε) πήρα συνολικά για πρώτες και δεύτερες φωνές 2.600 δραχμές!!!

Συμπληρώνοντας τρία χρόνια είχα περισσότερες απόπειρες για δίσκους παρά δίσκους.

Ο χειρότερος όμως όρος του συμβολαίου της ΜΙΝΩΣ ήταν εκείνος που έλεγε ότι αν δεν έκανα καταγγελία του συμβολαίου τουλάχιστον 2 χρόνια πριν από τη λήξη του τότε η διάρκεια του παρατεινόταν αυτοδικαίως για άλλα δύο χρόνια, δηλαδή μέχρι

υπογράψτε παρακαλώ...

Από το δεύτερο συμβόλαιο του Κώστα Σμοκοβίτη με την εταιρία ΜΙΝΩΣ ΜΑΤΣΑΣ ΚΑΙ ΥΙΟΣ, που ίσχυσε μέχρι τις 19 Σεπτ. 1979, αναδημοσιεύουμε τους βασικούς όρους που περιέχει και που είναι από μόνοι τους πολύ εύγλωττοι.

Φαίνεται ξεκάθαρα ότι ο καλλιτέχνης μόνο **υποχρεούται και δεν δικαιούται** τίποτα. Η εταιρία επιφυλάσσει για τον εαυτό της το δικαίωμα να τον καταργεί τους δίσκους **κατά την κρίση της**, να τον πουλάει σ' άλλους ή να τον δανείζει, του απαγορεύει να ξαναηχογραφήσει τα τραγούδια που έχει πει έστω κι αν περάσουν π.χ. 30 χρόνια(!), επεμβαίνει ακόμα και στο ρεπερτόριο των συναυλιών και των νυχτερινών εμφανίσεών του, τον απειλεί με ποινική ρήτρα αν δεν εκτελέσει **οποιοδήποτε** τραγούδι του υποδεικνύει η εταιρία και με πλήρη αποζημίωση για οποιαδήποτε παραβίαση από μέρους του (και μόνο από μέρους του) κλπ.

Απ' τη μεριά της η εταιρία **μόνο δικαιούται και σε τίποτα δεν υποχρεούται**.

Για όλα αυτά τα **υποχρεούται** του καλλιτέχνη, η εταιρία τον αμοίβει με το αντίτιμο δεκαπέντε μικρών δίσκων για κάθε πρώτη φωνή!

2. Ούτω η εταιρεία έχουσα το αποκλειστικόν δικαίωμα κυριότητος και εκμεταλλεύσεως των ανωτέρω ηχογραφημένων ασμάτων του καλλιτέχνου θα δικαιούται να αναπαραγάγη ταύτα υφ' οιανδήποτε μορ-

φήν και υπό οιανδήποτε σήμα της εκλογής της, ανά την υφήλιον, να αναμεταδίδη ταύτα δια παντός γνωστού ή αγνώστου σήμερον μέσου ραδιοφώνου, τηλεοράσεως, κ.λ.π. **να διακόπτη την αναπαραγωγήν και πώλησιν αυτών, εάν κρίνη τούτο σκόπιμον και να επαναλαμβάνη ταύτας, κατά την κρίσιν της.** Τα δικαιώματά της ταύτα δικαιούται η εταιρεία να μεταβιβάζη εν όλω ή εν μέρει εις τρίτους.

5. Συμφωνείται επίσης ότι ακόμη και μετά την λήξιν της παρούσης συμβάσεως ο καλλιτέχνης **δεν θα δικαιούται να εκτελή ή επαναλαμβάνη** προ των φωνοληπτικών μηχανημάτων οιανδήποτε τρίτου προς έκδοσιν δίσκων ή μαγνητοταινιών, τα τραγούδια εκείνα τα οποία ο καλλιτέχνης θα έχη εκτελέση προ των φωνοληπτικών μηχανημάτων της εταιρείας, περί των τα προηγούμενα άρθρα του παρόντος.

7. Δια τας εν γένει δια του παρόντος υπό του καλλιτέχνου προς την εταιρείαν παραχωρήσεις δικαιωμάτων και δια την εκτέλεσιν (τραγούδι) των ως άνω ασμάτων, επί σκοπώ παραγωγής δίσκων γραμμοφώνου κασσετών και παντός άλλου μέσου αναπαραγωγής του ήχου, η εταιρεία υποχρεούται να καταβάλη εις αυτόν το κατά την ημέραν της εκτελέσεως **αντίτιμον δέκα πέντε (15) δίσκων γραμμοφώνου απλών, δύο όψεων, 45 στροφών, δι έκαστον εκτελούμενον άσμα εν μονωδία και το αντίτιμον δέκα**

«ΚΟΥΑΣΙΜΟΔΟΣ»

ΤΣΑΚΑΛΩΦ 13, ΚΟΛΩΝΑΚΙ ΤΗΛ. 3618339

(10) δίσκων γραμμοφώνου δι' έκαστον άσμα εν δυωδία μετ' άλλου καλλιτέχνου, καταβλητέου, εις αυτόν μετά την επιτυχή εκτέλεσιν εκάστου άσματος.

Εάν εκάτερος των συμβαλλομένων δεν ειδοποιήση εγγράφως τον έτερον εν έτος προ της λήξεως της παρούσης, ότι δεν επιθυμεί την συνέχισιν της ισχύος αυτής, εν τη περιπτώσει ταύτη, η παρούσα σύμβασις παρατείνεται αυτοδικαίως επί δύο εισέτι έτη από της λήξεώς της, υπό τους αυτούς πάντοτε όρους και συμφωνίας.

10. Ο καλλιτέχνης υποχρεούται να καταβάλη προς την εταιρείαν λόγω **ποινικής ρήτρας** και αποζημιώσεώς της δρχ. (2.000) δια πάσαν απουσίαν και παράλειψιν να εκτελέση οιοδήποτε άσμα υποδεικνυόμενον εις αυτόν υπό της εταιρείας.

11. Εις περιπτώσιν παραβιάσεως **εκ μέρους του καλλιτέχνου** έστω και ενός των όρων και συμφωνιών του παρόντος θεωρουμένων **απάντων κυρίων και ουσιωδών**, ούτος υποχρεούται να καταβάλη προς την εταιρείαν πλήρη αποζημίωσιν δια πάσαν θετικήν και αποθετικήν ζημίαν, ην ήθελε υποστεί αύτη εκ της παρά του καλλιτέχνου παραβιάσεως των εν τω παρόντι αναφερομένων υποχρεώσεών του προς αυτήν.

13. Ο **καλλιτέχνης υποχρεούται** εις τα κέντρα διασκεδάσεως όπου εργάζεται ή εις τας συναυλίας, εις τας οποίας τυχόν λαμβάνη μέρος, να εκτελή και τα άσματα εκείνα, τα οποία έχει ηχογραφήσει εις δίσκους της εταιρείας.

το 1979!

Θέλοντας όμως να απαλλαγώ απ' αυτή την κατάσταση αποφάσισα να στείλω μια εξώδικο, ώστε να αποτρέψω τουλάχιστον την παράταση.

Όταν έφτασε η εξώδικο στην εταιρία ο Μάτσας έλειπε στο εξωτερικό. Αμέσως άρχισαν τα τηλεφωνήματα απ' τον Θεοφίλου και τον Λεφεντάριο. «Γιατί τό 'κανες αυτό;», «Θα δυσανεστήσεις τον κ. Μάτσα», «όλα θα πάνε καλά αρκεί να υπογράψεις νέο συμβόλαιο» και άλλα τέτοια.

Στην πραγματικότητα τι υπονοούσαν;

Υπονοούσαν ασφαλώς ότι αν δεν ανακαλούσα την εξώδικο ή δεν υπόγραφα νέο συμβόλαιο θα έπεφτα σε χειρότερη δυσμένεια στα 2 χρόνια που απόμεναν μέχρι να λήξει η διάρκεια του πρώτου συμβολαίου. Πρέπει ακόμα να πω ότι ήταν η εταιρία που κανόνιζε σε ποιο μαγαζί θα δούλευα. Έτσι π.χ. παρ' όλο που επί 3 σαιζόν με ζητούσε η Μοσχολιού η εταιρία με τοποθετούσε αλλού.

Εν τω μεταξύ ήμουν ήδη 1 χρόνο χωρίς δίσκο. Μια και το συμβόλαιο δεν τους υποχρέωνε να μου βγάλουν δίσκο, όταν θα έληγε το 1977 θα είχα μείνει **ΤΡΙΑ** χρόνια χωρίς δίσκο. Για οποιονδήποτε τραγουδιστή αυτό ισοδυναμεί με καλλιτεχνικό θάνατο.

Με βαριά καρδιά στις 19 Σεπτεμβρίου 1975 υπόγραφα νέο συμβόλαιο, που ήταν ελαφρά τροπο-

ποιημένο απ' το προηγούμενο, έλεγε ότι έπρεπε να το καταγγείλω ένα χρόνο (αντί δύο) πριν από τη λήξη του, η αμοιβή μου από 5 δισκάκια ανά τραγούδι, γινόταν 15 και ήταν τετραετές! Μεγάλη πρόοδος!

Σε εφαρμογή των υποσχέσεών τους από το '75 μέχρι το '77 η εταιρία μου έβγαλε μόνο ένα 45άρι δίσκο με δύο τραγούδια του Γραμματικόπουλου!!

Το 1977 επιτέλους ηχογραφή ένα δίσκο με τραγούδια, πάλι του Κουγιουμτζή. **ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ**. Παρ' όλο που η συμφωνία **ΜΙΝΩΣ—Κουγιουμτζή** προβλέπει τουλάχιστον εννεάμηνη ραδιοφωνική διαφήμιση των τραγουδιών του δίσκου, στους δύο πρώτους μήνες πάνω η εταιρία διακόπτει την προβολή του δίσκου.

Στις 14 Σεπτεμβρίου του '78 στέλνω μια εξώδικο με την οποία γνωστοποιώ στην εταιρία ότι επιθυμώ την λήξη του συμβολαίου (στις 19 Σεπτ. '79 που συμπληρώνόταν η τετραετία) κι ότι δεν θέλω να παραταθεί.

Επίσης πολύ ευγενικά προσθέτω ότι «δραττόμενος της ευκαιρίας γνωρίζω υμίν ότι θα ήμουν πρόθυμος δια την άμεσον λύσιν της ανωτέρω συμβάσεως εάν δια της λύσεως διευκολύνεται η εταιρία εις την προώθησιν των εταιρικών της σκοπών».

Εκείνες τις μέρες συναντήθηκα με τον κ. Μάτσα και ανάμεσα στ' άλλα θυμάμαι ότι του είπα «Μ' έχετε στην εταιρία σας εδώ και 6 χρόνια. Απαλλάξτε με τώρα για να μη χάσω άλλο ένα χρόνο. Θα πρέπει να πεθάνει ο Νταλάρας για να ζήσουμε εμείς;»

Κι ο κ.Μάτσας μου απάντησε «Σκέψου το καλά πριν πας αλλού»!!!

Δεν χρειάζεται να συμπληρώσω ότι άφησε να κυλήσει άπρακτος άλλος ένας χρόνος μέχρι να εκπνεύσει και η τελευταία μέρα.

Ήμουν ελεύθερος στις 20 Σεπτεμβρίου 1979. Το μπλέξιμό μου αυτό μου στοίχισε 7 ολόκληρα χρόνια, τα καλύτερα ίσως της καριέρας μου. Απογοητεύτηκα πάρα πολύ. Τώρα δουλεύω σαν ηλεκτρονικός στον ΟΤΕ. ■

συνέχεια απ' τη σελ. 33

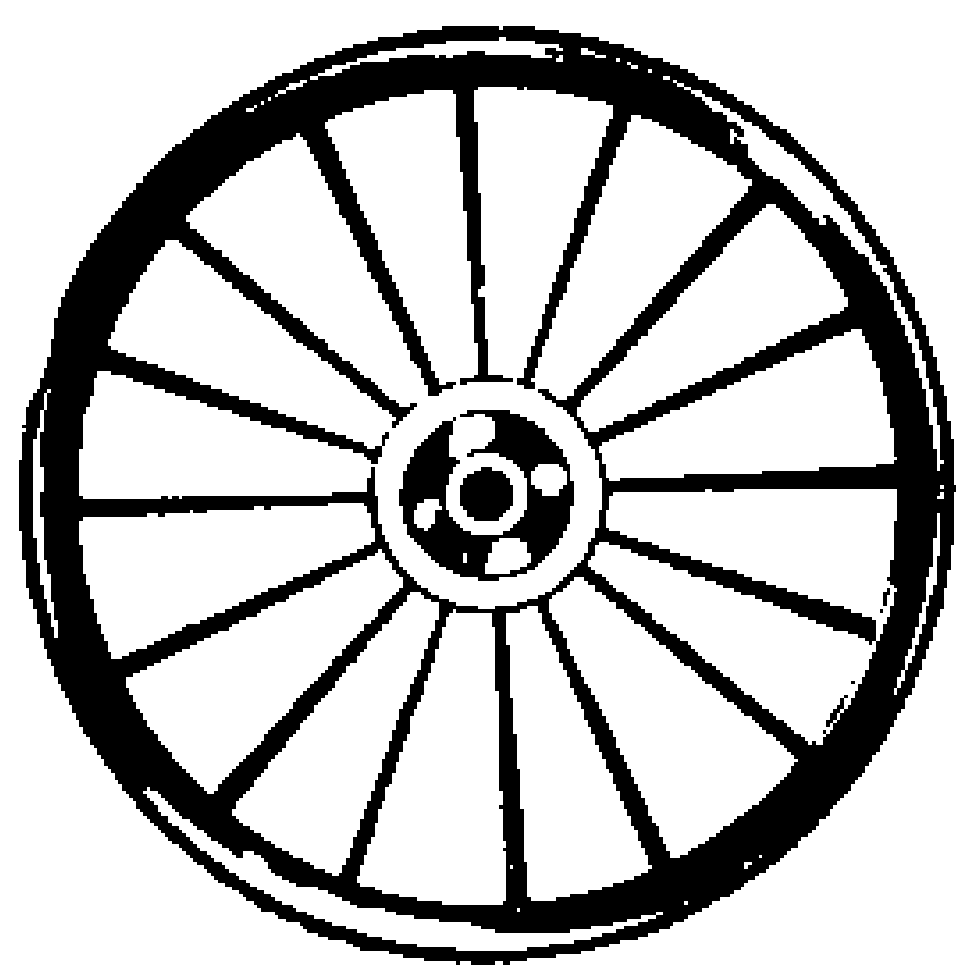
Κι ο λαός; Στη γωνία όπως πάντα! Μοναδική του, αλλά εύγλωττη, ετυμηγορία απέναντι στον Καζαντζίδη η κατάριψη ρεκόρ ακροαματικότητας για τις 2 εκπομπές! Αλλά τότε υπολόγισαν τον κόσμο τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για να τον υπολογίσουν και τώρα;

Η «Κυρία Αρσενία», το «Χρυσό Σπίτι», ο Iglesias (4 φορές από τα δύο κανάλια μέσα στο Γενάρη) και δεν ξέρω πόσες χιλιάδες άλλα άσχετα κάθε μέρα, την τρίτη εκπομπή του Καζαντζίδη, που στήθηκε όλη η Ελλάδα για να τον δει, **ΤΗΝ ΚΟΥ'ΑΝΕ!** Ας κόβανε τίποτα άλλο, τον Καζαντζίδη γιατί; Μήπως γιατί έχει φρακάρει η τηλεόραση από τα τόσα ενδιαφέροντα, ουσιαστικά και μορφωτικά προγράμματά της και έπεσε το επίπεδό της;

Φτάνει πια. Κόψτε τα ξένα που σας πλασάρουν οι πολυεθνικές και κάντε επιλογή. Κόψτε και τα ελληνικά υπο-προϊόντα. Δες τε το και λίγο πατριωτικά το θέμα, δεν βλάπτει. Και τελικά πάρτε το χαμπάρι. Οι Έλληνες θέλουν **ΑΛΛΑΓΗ**. ■

FAVOR

Bar

Ζωντανή Μουσική
με πιάνο

Κάθε βράδυ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ & ΔΕΡΒΕΝΙΩΝ 60
ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΗΛ. 360.2796

ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΣΤΕΚΙ

“Μποχωρι,”
Ρεμπέτικα

Με πολύ μεράκι το ρεμπέτικο συγκρότημα
μας παρουσιάζει μια ωραιότατη επιλογή
από τα καλύτερα ρεμπέτικα τραγούδια.

Σε μια ατμόσφαιρα ζεστή, φιλική και κεφάτη

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ — ΔΙΔΟΤΟΥ 33

ΦΑΤΜΕ
ΨΕΜΜΑΤΑ
ΦΑΤΜΕ
ΨΕΜΜΑΤΑ
ΦΑΤΜΕ
ΨΕΜΜΑΤΑ
ΦΑΤΜΕ
ΨΕΜΜΑΤΑ

ο καινούργιος
δίσκος τους

ΦΑΤΜΕ
ΨΕΜΜΑΤΑ

EMI

Columbia

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΝΤΕΦΙ '83

ΘΕΑΤΡΟ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ
10-11, 13-14 και 19-20 Ιούνη

6 ΜΕΡΕΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ

ΧΑΡΙΣ
10-11 ΑΛΕΞΙΟΥ

ΜΑΝΩΛΗΣ
19-20 ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

*και άλλα σημαντικά ονόματα
του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ
και εκπλήξεις...*

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΠΡΟΠΩΛΟΥΝΤΑΙ!

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:
ΤΗΛ. 8643.852, 3630.868

Αθήνα η πρωτεύουσα του κόσμου